

«زن و مطالعات خانواده»

سال یازدهم - شماره چهل و سوم - بهار ۱۳۹۸

ص ص: ۱۴۵-۱۶۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۱۰/۱۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۳/۱۴

پیش بینی سازگاری اجتماعی براساس طرح واره های فرزندپروری و سبک های دلبستگی والد-فرزند در دختران نوجوان دانش آموز شهر تبریز

لطیفه نظامی^۱

محصوله آزموده^۲

چکیده

از عوامل مهم اجتماعی شدن فرزندوالدین هستند. پژوهش حاضر با هدف بررسی طرحواره های فرزندپروری و سبک های دلبستگی و رابطه آنها با سازگاری اجتماعی دختران نوجوان دانش آموز انجام شده است. جامعه آماری تمامی دختران نوجوان دانش آموز شهر تبریز با میانگین سنی ۱۶-۱۳ سال می باشد که تعداد ۱۰۰ نفر از آنها به شیوه تصادفی خوش ای انتخاب شده و به پرسشنامه سبک های دلبستگی هاونز و شیور و پرسشنامه سازگاری سینها و سینگ پاسخ دادند. پرسشنامه طرحواره های فرزندپروری یانگ نیز توسط والدین پاسخ داده شد. داده های بدست آمده توسط نرم افزار SPSS با آزمونهای همبستگی و تحلیل رگرسیون چندگانه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که بین طرحواره های فرزندپروری و سبک دلبستگی ایمن با سازگاری اجتماعی نوجوانان رابطه معنادار وجود دارد و ۸۰ درصد سازگاری اجتماعی دختران نوجوان بوسیله طرحواره های فرزندپروری و سبک های دلبستگی تبیین می شود. این نتایج، ضرورت آموزش سبک های فرزندپروری مثبت و اهمیت شکل گیری دلبستگی ایمن را برای سازگاری اجتماعی نوجوانان مشخص می کند.

واژه های کلیدی: طرحواره فرزندپروری، سبک دلبستگی، سازگاری اجتماعی

۱- دانشجوی دکتری روانشناسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز - ایران (نویسنده مسئول)

nezamil@yahoo.com

۲- استادیار گروه روانشناسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز- ایران mas_azemod@yahoo.com

مقدمه

رشد اجتماعی مهمترین جنبه‌ی رشد وجود هر شخصی است و معیار اندازه‌گیری رشد اجتماعی هر کس سازگاری او با دیگران است. اساس سازگاری اجتماعی بوجود آوردن تعادل بین خواسته‌های خود و انتظارات اجتماع است که میتواند بر تمام ابعاد زندگی فرد تأثیر گذارد. سازگاری اجتماعی مانند رشد جسمی، عاطفی و عقلی یک کمیت پیوسته است و به تدریج به کمال میرسد و در طول زندگی به طور طبیعی و در برخورد با تجربه‌ها حاصل میشود.

سازگاری اجتماعی، شامل سازگاری فرد با محیط اجتماعی خود است که این سازگاری ممکن است با تغییر دادن خود یا محیط بdst آید. سازگاری هیجانی، سلامت روانی خوب، رضایت از زندگی شخصی و هماهنگی میان احساسات، فعالیت‌ها و افکار است. توانمندی و شایستگی اجتماعی و هیجانی از عوامل تأثیرگذار بر سازگاری عقیلی می‌باشد. (موسوی لطفی، اکبری، صفوی ۲۰۰۹).

با سپری شدن دوران کودکی و ورود به دوران نوجوانی، رشد روانی اجتماعی از تحول ساده به تحول عمیق و کیفی تبدیل میشود و نوجوان با بکارگیری مهارتهای اجتماعی، میتواند جایگاه خود را در میان مراودات اجتماعی و ارتباط با همسالان خود و بزرگسالان پیدا کند و مورد پذیرش اجتماعی قرار گیرد. موفقیت در امر پذیرش اجتماعی به سازگاری اجتماعی منجر میشود و ممکن است فرد را به مرحله‌ی نفوذ و رخنه‌ی اجتماعی برساند که سطحی بالاتر از پذیرش اجتماعی است و در این مرحله میتواند بر اطرافیان خود تأثیرگذار باشد. رخنه‌ی اجتماعی، فرایندی است که از طریق آن روابط آدمیان از سطح دوست داشتن به سوی صمیمیت بیشتر سیر میکند) اتكینسون، اتكینسون و هیلگارد^۳ ۱۳۸۳ به نقل از پارسا مهر و حدت (۱۳۹۵)

سازگاری اجتماعی انعکاسی از تعامل فرد با دیگران، رضایت از نقش‌های خود و نحوه‌ی عملکرد در نقش هاست که به احتمال زیاد تحت تأثیر شخصیت قبلی، فرهنگ، و انتظارات خانواده قرار دارد. عوامل متعددی در سازگاری شخصی و اجتماعی افراد نقش دارند که نظریه‌ها و دیدگاههای مختلف تربیتی، روانشناسی و جامعه‌شناسی بر آنها تأکید دارند ایواتا، نابورو و همکاران^۴ (۲۰۰۰) در مروری جامع عوامل مؤثر در سازگاری اجتماعی را به شش دسته‌ی عمدۀ تقسیم می‌کنند که هریک از آن‌ها نیز به عوامل جزئی تری تقسیم شده‌اند، این عوامل عبارتند از:

- محرومیت‌های جسمانی ناشی از نقص عضو، تغذیه‌ی نادرست و بد، محرومیت از خواب و خستگی روانی، فرایندهای عاطفی آسیب‌زا و آسیب‌های مغزی،

3 Ethkinson, Ethkinson&Hillgard

4 Iwata,Noboru

- ۲- عوامل روانی اجتماعی محیطی نظیر تغییرات سریع و مهم اجتماعی نظیر بیکاری، جنگ، بلایای طبیعی، از هم پاشیدگی کانون خانواده، فقر و اعتیاد،
- ۳- عوامل تربیتی نظیر الگوهای نادرست خانوادگی، فقدان رابطه‌ی والد کودک، طرد کردن فرزندان، حمایت افراطی، محرومیت‌های عاطفی، خودمختاری بیش از حد کودک، انتظارات و خواسته‌های غیرواقع گرایانه‌ی والدین و کمبود ارتباط،
- ۴- ساختار خانوادگی ناسازگار از جمله خانواده‌های بی کفایت، از هم پاشیده، ضد اجتماعی و آسیب روانی اولیه و عدم ثبات عاطفی و روانی والدین بخصوص مادر،
- ۵- فشارهای ناشی از زندگی جدید صنعتی مانند رقابت‌های ناسالم، تقاضاها‌ی شغلی و تحصیلی و پیچیدگی‌های زندگی جدید
- ۶- عوامل ژنتیکی و ارثی نظیر اختلالات جسمی، روانی و عاطفی ارثی که زمینه را برای رفتارهای بزهکارانه و ناسازگاری اجتماعی فراهم می‌کند.

سلامت روان شناختی نوجوانان حوزه‌ی گسترده‌ای است که یک دامنه‌ی آن به شیوه‌های تربیتی والدین می‌رسد. حفظ و بهبود سلامت جسمانی- روانی و اجتماعی فرزندان از وظایف اصلی والدین به شمار می‌آید که تحت تأثیر نگرش‌ها و شیوه‌های تربیتی والدین قرار دارد (رضایی، ۱۳۸۷)

منظور از طرح واره‌های فرزندپروری والدین در این تحقیق، الگوها یا درون مایه‌های فرآگیر و عمیقی از خاطرات و هیجان‌ها، شناخت واره‌های احساسات بدنی هستند که در دوران کودکی یا نوجوانی شکل گرفته‌اند و در مسیر زندگی تداوم دارند و به گفته یانگ این طرح واره‌های مربوط به سبک‌های فرزندپروری در دوران بعدی زندگی بر عملکرد افراد نسبت به فرزندانشان اثر می‌گذارد. این طرح واره‌های فرزندپروری یانگ با ویژگی‌هایی هم چون پذیرش، توجه، اعتماد، محبت به اندازه، احترام و کمک به استقلال کودک و رفتارهایی همچون منفی گرایی و اعتقاد به تنبیه، در تربیت فرزندان، محرومیت عاطفی، بازداری هیجانی، رهاکردن، بدرفتاری، شرم، شکست بی کفایتی / وابستگی، آسیب پذیری در مقابل ضرر، خود تحول نایافته، بدینی شناخته شده است. به گفته یانگ الگوها و سبک‌های فرزندپروری که والدین به کار می‌برند بستگی به این دارد که خودشان چگونه تربیت شده‌اند. این طرح واره‌ها در طی تجارت کودکی گرفته که پاسخ فرد به رخدادهای محیطی را کنترل می‌کند (یانگ، ۱۳۸۶^۵)

سبک های تربیتی یانگ شامل ۹ الگوی تربیتی مختلف با مجموعه ای از رفتارها و نگرش های، مختلف از سوی والدین است که بر اساس طرح واره های ناسازگار اولیه او به دست شیفلد، والر، موری و همکاران^۶ (۲۰۰۶) تهیه و تنظیم شده است. این سبک های فرزندپروری والدین از طریق پرسش نامه ی فرزندپروری یانگ^۷ (YPI) مورد بررسی قرار می گیرد که عبارتند از:

۱. سبک فرزندپروری محرومیت هیجانی : این الگویی است از والدین که بچه ها را از هیجان های طبیعی خود محروم می کنند. نمرات بالا در پرسش نامه ی فرزندپروری یانگ، منعکس کننده والدینی است که از طرح واره محرومیت هیجانی بیشتر استفاده می کنند. در نتیجه در پرورش هیجان های طبیعی فرزندانشان با شکست مواجه شده اند و بر عکس نمرات پایین نشان دهنده ی رشد دادن متناسب هیجان نهای فرزندان است.

۲. سبک فرزندپروری بیش حمایت کننده: این سبک نشان دهنده الگویی است که والدین، فرصلت های رشدی را از فرزندان خود دریغ می کنند. اغلب به جای فرزندانشان تصمیم می گیرند و حق انتخاب را از آنها می گیرند، بیش از حد نگران هستند و در پرورش دادن استقلال فرزندانشان با شکست مواجه شده اند.

۳. سبک فرزندپروری تحقیر کننده: این ها رفتارهایی است که والدین عادت دارند بچه ها را انتقاد کنند و به کمبودهای احساسی بچه ها توجهی نکنند. نمرات پایین منعکس کننده والدینی است که رفتار تحقیر کننده ندارند.

۴. سبک فرزندپروری کمال گرا: الگویی از فرزندپروری است که در آن والدین انتظارات سطح بالایی از بچه ها دارند که متناسب با توانایی های آن ها نیست. نمرات بالا نشان می دهد که این والدین از طرح واره کمال گرایی به وفور استفاده می کنند و انتظار عالی بودن را از بچه های خود دارند و معیارهای سرسختانه ای برای کودکان خود قرار می دهند. بر عکس، والدینی که نمرات پایینی می گیرند، استانداردهای راحتی برای فرزندان دارند و انتظاراتشان متناسب با سطح رشدی و توانایی آن ها است.

۵. سبک فرزندپروری بدینی / هراسناک: این سبک فرزندپروری گویای رفتارهای مضطرب و ترس در والدین است. نمرات بالا در پرسش نامه منعکس کننده ی والدینی نگران، مضطرب که دارای طرح واره ای بدینانه و منفی به زندگی دارند. نمرات پایین نشان دهنده ی نبود این نگرشهای منفی است و در مقابل نگرشی مثبت نسبت به خودشان، دیگران و زندگی دارند.

6 Sheffield, Waller, Emanuelli

7 Young parenting Inventory

۶. سبک فرزندپروری کنترل کننده: این والدین استقلال فرزندان را کنترل یا بازداری می کنند و رشد خودپنداره در فرزندان را محدود می کنند. والدینی که نمره‌ی پایین می گیرند، به فرزندان اجازه می دهند که مستقل شوند و خودشان برای انجام کارها تصمیم بگیرند.

۷. سبک فرزندپروری بازدارنده عاطفی: الگویی از فرزندپروری است که طرح واره اصلی آن‌ها بازداری هیجانی است. نمرات بالا در پرسش نامه‌ی فرزندپروری یانگ، نشان دهنده توانایی ضعیف والدین در سهیم کردن فرزندان در احساساتشان است. در مقابل نمرات پایین والدینی هستند که فرزندان را در هیجانات و احساسات خود سهیم می کنند.

۸. سبک فرزندپروری تنبیه کننده: این سبک الگویی از والدینی است که نسبت به اشتباهات فرزندان خود واکنش خشونت آمیزی دارند این والدین از رفتارهای تنبیه‌ی زیاد استفاده می کنند، نمرات پایین حاکی از والدینی سهل گیر و مهربان است که به راحتی اشتباهات فرزندانشان را نادیده می گیرند.

۹. سبک فرزندپروری شرطی / خودشیفته: شامل آن دسته از رفتارهای والدینی است که دادن پاداش مثبت به بچه‌ها را مشروط به موفقیت آنها می دانند. (ساربان، عیسی مراد و طبیبی ۱۳۹۲).

با توجه به اینکه مفهوم الگوهای درونی کار و شیوه‌های ارتباطی اولیه بر سیر تحولی سلامت روان و نیز آسیب شناسی روانی اثر می گذارد و شیوه‌های عمدۀ ای که بوسیله فرد با دیگران ارتباط برقرار می کند در اوان کودکی یاد گرفته می شد و تا بزرگسالی ادامه می یابد از لحاظ نظری و بنیادی پژوهش در این مورد ارزشمند است. یکی از مصادیق این الگوهای ارتباطی، دلبستگی است که در واقع بر مقاوم سازی فرد در مقابل اختلالات روانشناسی و یا آسیب پذیری فرد در مقابل اختلالات نقش اساسی دارد (بالبی^۸، ۱۹۷۳) بالبی ضمن تأکید بر اهمیت این تعامل، که از آن با نام سبک-های دلبستگی استفاده می‌شود، خاطر نشان می‌کند که آنچه برای سلامت روانی کودک ضرورت دارد، امکان تجربه یک رابطه صمیمی، گرم و مداوم با والدین، یا مراقب و جانشین دائم او می‌باشد. بنابر نظر وی، بسیاری از اشکال روان آزدگی و اختلال شخصیت، حاصل محرومیت کودک از مراقبت-های والدینی یا عدم ثبات در روابط کودک با فردی است که به او دلبستگی دارد (تورنر و کاندلر^۹، ۲۰۰۱)، به نقل از سجادی، سراییان و شریفی درآمدی (۱۳۹۲) بر همین اساس، میتوان گفت که ضعف در دلبستگی کودک، مشکلات رفتاری بعدی او را پیش بینی می‌کند، به عبارتی دیگر، تحول اولیه دلبستگی کودک در تحول هیجانی-اجتماعی آتی او نقش مهمی دارد.

بالبی بر این اساس معتقد است بر پایه نوع روابط مراقب با کودک و میزان حساسیت و پاسخ دهنگی او به نیازها، سه سبک اصلی دلبستگی در کودک شکل می گیرد و تا بزرگسالی نیز تداوم می یابد. سه سبک

8 Bowlby

9 Turner&Chandler

اصلی دلبستگی اجتنابی، ایمن و دو سو گرا نقش مهمی در جنبه های مختلف زندگی بزرگسالی ایفا می کند (بالبی، ۱۹۸۰).

براساس نظریه ی دلبستگی بالبی همگی کودکان، دلبستگی به مراقبت کننده را تشکیل می دهند، اما کیفیت این دلبستگی کاملاً متفاوت از یکدیگر است. کودکانی که مراقبت کننده را حساس، پاسخ ده و قابل دسترس می یابند، به دلیل برخورداری از عواطف دیگران، خود را ارزشمند دانسته و این توقع را به مشارکت کنندگان اجتماعی دیگر گسترش می دهند. در مقابل، کودکی که مراقبت کننده را غیرقابل دسترس، غیرقابل پیش بینی، و غیر پاسخ ده در می یابد، این انتظار را شکل می دهد که دیگران نیز قابل اعتماد و قابل دسترس نیستند. توقعات شخص درباره ی خود و دیگران براساس آن چه که بالبی به الگوهای شخص و دیگران ارجاع می دهد بر روی سراسر دوره ی نوزادی، کودکی و نوجوانی ساخته می شود. کودکانی که پیوسته مراقبت کنندگان خود را پاسخ ده و قابل دسترس می یابند، خودشان را برای انجام کنش بر روی محیط موفق دانسته و برای ارتباط با همسالان پیشقدم می شوند. (بالبی، ۱۹۶۹)

در اغلب فرهنگ ها عامل نخست اجتماعی شدن فرزند والدین او هستند. تحقیقات مختلفی درخصوص رابطه ی شیوه های تربیتی والدین بر مهار تهای اجتماعی فرزندان انجام گرفته که نتایج نشان می دهد والدین صمیمی، حمایت کننده و پذیراء کودکانی دارند که از ارتباط بهتر با هم سالان خود برخوردارند و در مقابل، والدین سرکوب گر، متوقع و کنترل کننده که در تربیت فرزندان خود از شیوه های انضباطی شدید استفاده می کنند، فرزندانی دارند که دارای پایینترین موقعیت در ارتباط با همسالان هستند (یوسفی، ۱۳۸۶).

توزنده جانی، توکلی زاده و لگزیان (۱۳۹۰) در پژوهشی به این نتیجه رسیدند که والدین مقندر دارای فرزندان مستقل، گرم، صمیمی و دارای روحیه همکاری بیشتری هستند و توانایی ابراز وجود و انگیزه ی پیشرفت بالا بی دارند که چنین رویه ای به خود کارآمدی بالا منجر می شود. اما در مقابل، نوجوانانی که خودپنداره پایینی دارند از مشکل در تصمیم گیری در بزرگسالی رنج می برند. هم چنین خودکارآمدی پایینی دارند، کمتر به خود متنکی هستند و به توانایی ها خود اعتماد ندارند و به ندرت می توانند به تنها ی کاری انجام دهند یا ابراز عقیده کنند. هم چنین در اجتماع و برقراری رابطه با دیگران و همسالان مشکلات زیادی دارند و سازگاری اجتماعی کمتری از خود نشان می دهند.

ولی زاده (۱۳۹۰) در پژوهش خود با عنوان سبک های والدینی و حرمت خود در بین دانش آموزان دبستانی به این نتیجه دست یافت که هر چه حمایتگری والدین بیشتر و رفتار سهل گیرانه ی آن ها کمتر باشد، حرمت خود در سطح بالاتر و در نتیجه رفتارهای مطلوب اجتماعی بیشتر است..

پژوهشگرانی هم چون، بروین و اندروز^{۱۰} (۲۰۰۱)، آنیتا و تاک^{۱۱} (۲۰۰۸)، دانلوب، بورتر و برمنگام^{۱۲} (۲۰۰۰)، دومن^{۱۳} (۲۰۱۲)، براون و وايت ساید^{۱۴} (۲۰۰۹) و هامون^{۱۵} (۲۰۱۲) همگی بر نقش والدین و کیفیت ارتباط و تعامل والدین با نوجوانان در شکل گیری خودپنداره‌ی مثبت و افزایش خودکارآمدی و عزت نفس در نوجوانان تاکید می‌کنند. ارجیز و رس^{۱۶} (۲۰۰۶) انگریست، ایمبنس و روین^{۱۷} (۱۹۹۶) بیان نمودند که سبک‌های فرزندپروری در کاهش رفتارهای پرخطر نوجوانان موثر است و نتایج تحقیقات ویلدر و وات^{۱۸} (۲۰۰۲)، اسمال و لاستر^{۱۹} (۱۹۹۴)، بیانگر این است که والدینی که وقت بیشتری را صرف سرپرستی فرزندانشان می‌کنند، دارای فرزندانی هستند که کمتر به سمت رفتارهای پرخطر و نامناسب متمايل می‌شوند.

برونشتین، فیتزگرالد و همکاران^{۲۰} (۱۹۹۳) در مطالعه‌ای حمایت والدین از بیان عواطف توسط کودکان خود را در ارتباط با سازگاری اجتماعی، سازگاری روان‌شناختی و عملکرد تحصیلی آنان مورد بررسی قرار دادند. آنان دریافتند که حالات عاطفی مثبت در درون خانواده از سوی والدین مانند سدی در برابر ابتلا به مشکلات روان‌شناختی، سازگاری و افت تحصیلی عمل می‌کرد.

هولین^{۲۱} (۱۹۹۶) نیز نشان داد که علت بسیاری از ناسازگاری‌های اجتماعی، کودکان و نوجوان مربوط به نارسایی‌هایی است که در رابطه‌ی عاطفی کودک با والدین خود بخصوص با مادر یا جانشین او وجود دارد هوفمن، لوی شیف و همکاران^{۲۲} (۱۹۹۶) دریافتند که چنان‌چه کودک در منزل از نظر عاطفی تأمین نگردد و با والدین ارتباط مثبت عاطفی نداشته باشد، احتمال بروز نابهنجاری و ناسازگاری‌های شخصی و اجتماعی در دوره‌ی نوجوانی و جوانی در او افزایش خواهد یافت.

با توجه به شواهد موجود در تحقیقات انجام شده در خصوص سبک‌های فرزندپروری این تحقیقات نشان می‌دهد که وجود مشکلات رفتاری و شخصیتی نوجوانان به منزله‌ی روابط معیوب اعضای خانواده با یکدیگر است و با روش‌های تربیتی نادرست والدین و تعاملات معیوب آن‌ها با فرزندان ارتباط دارد. در کل باید اذعان

10 Brewin, & Andrews

11 Anita & Tak

12 Dunlop, Burns & Bermingam

13 Doman

14 Brown & Whiteside

15 Hamon

16 Argys and Ress

17 Angrist, Imbens and Rubin

18 Wilder & Watt

19 Small & Luster

20 Bronstein , Fitzgerald & et

21 Hollin

22 Hofman , Levey-Shiff & et

کرد که زندگی خانواده نقش اساسی در حفظ و ارتقاء سلامت روانی، اجتماعی و جسمانی فرزندان و خانواده دارند. بنابراین انجام تحقیقاتی در این زمینه به منظور آگاه ساختن والدین در خصوص تأثیر نگرش‌های تربیتی آنها بر ابعاد مختلف سلامت روانی-اجتماعی فرزندانشان ضروری به نظر می‌رسد.

مطالعه مبانی فوق الذکر، ما را به بررسی این مسئله میکشاند که آیا سبک‌های ارتباطی والدین با فرزندان مانندسیک فرزند پروری و سبک دلبستگی، در دوران کودکی و نوجوانی، ممکن است یک پیش‌بینی کننده و یا یک همبسته مرتبط با ناسازگاری‌های بعدی همچون ناسازگاری اجتماعی باشد؟ پژوهش حاضر در صدد است تا نقش و تأثیر سبک فرزندپروری و سبک دلبستگی والد-فرزند را بر سازگاری اجتماعی نوجوانان بررسی کنداز طرحواره‌های مرتبط با سبک‌های فرزندپروری، تعداد ۷ طرحواره (محرومیت هیجانی، وابستگی، کمال گرایی، بازداری هیجانی، تنبیه، توجه و منفی گرایی) که تبیین کننده اکثر سبک‌های فرزندپروری هستند برای مطالعه در این پژوهش انتخاب شدند. فرضیه‌های تحقیق حاضر عبارتند از:

- ۱- بین طرحواره‌های فرزندپروری و سازگاری اجتماعی دختران نوجوان رابطه وجوددارد.
- ۲- بین سبک‌های دلبستگی والد-فرزند و سازگاری اجتماعی دختران نوجوان رابطه وجوددارد.
- ۳- طرحواره‌های فرزندپروری والدین و سبک‌های دلبستگی والد-فرزند، سازگاری اجتماعی دختران نوجوان دانش اموز را پیش‌بینی می‌کنند.

روش

تحقیق حاضر مطالعه‌ای توصیفی-کاربردی از نوع همبستگی می‌باشد.

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

جامعه آماری در پژوهش حاضر شامل تمامی دانش آموزان دختر مقطع دوره اول دبیرستان شهرستان تبریز با میانگین سن ۱۳-۱۶ سال می‌باشد. از این جامعه آماری ۱۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های انتخاب شده و به پرسشنامه‌های مربوطه پاسخ دادند. والدین دانش آموزان نیز در این تحقیق شرکت داشتند.

ابزارهای پژوهش

۱- پرسش نامه فرزندپروری یانگ (YPI):

پرسش نامه‌ی فرزندپروری یانگ ابزار اولیه برای شناسایی ریشه‌های دوران کودکی طرح واره است، در سال ۲۰۰۳ یانگ این پرسش نامه را تهیه کرده است. این پرسش نامه ۷۲ عبارت دارد که در آن پاسخ دهنده پدر و مادر خود را به طور جداگانه، براساس نوع رفتاری که با وی داشته‌اند، در یک مقایسه شش درجه‌ای رتبه بندی می‌کند. این ابزار دارای ۱۷ زیر مقایس محرومیت عاطفی، رها کردن، بی‌اعتمادی/ بدرفتاری، نقص/شرم، شکست، وابستگی/بی‌کفايتی، آسيب‌پذيری در مقابل ضرر یا آسيب، خود تحول نيافته/ گرفتار، اطاعت، ايشار، بازداری هيچاني، معياراهای سرinxتanh، استحقاق/ بزرگ منشي، خويشت نداري و خود انضباطی ناكافی، پذير شجوي/ جلب توجه، منف يگرایي/ بدبيني و تنبие. هر يك از اين زير مقايis ها ریشه‌های محتمل برای هر يك از طرح واره‌ها را نشان می‌دهند. ميزان پايانی اين پرسش نامه در ساير پژوهش‌های انجام شده، با ضريب ۷۰/۰ آلفای كرونباخ به دست آمده است. به منظور بررسی روایی سازه پرسش نامه فرزندپروری یانگ، همبستگی ميان نمرات اين ابزار و پرسش نامه طرح واره یانگ مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که بين نمرات دو مقایس همبستگی معناداری وجود دارد، که اين مطلب حاکی از اعتبار سازه اين آزمون است. اين پرسش نامه در ايران نوعی (۱۳۷۸) به نقل از ساربان، عيسى مراد و طببى (۱۳۹۲) به منظور بررسی رابطه طرح واره‌های مربوط به سبک‌های فرزندپروری با بيماران وسوسات جبری اجرا کرده است که روایی آن ۸۰/۰ به دست آمده است.

۲- پرسش نامه سبک دلبيستگي (AAQ) ^{۲۳}

این پرسشنامه دارای ۱۵ پرسش است و توسط هاوزن و شیور ^{۲۴} (۱۹۹۰، ۱۹۸۷) ارایه شده است، این ابزار بوسيله رحيميان بوگر (۱۳۸۳) بر روی پرستاران بيمارستان‌های دولتي شهر اصفهان هنجار یابي شده است. اين پرسشنامه در يك مقايis ۵ گزينه‌اي (هرگز تا تقريباً هميشه) پاسخ داده می‌شود. نمره خرده مقايis های دلبيستگي با محاسبه ميانگين ۵ پرسش هر خرده مقايis به دست می‌آيد. پنج ماده پرسشنامه به سبک دلبيستگي ايمن، پنج ماده مربوط به سبک دلبيستگي اجتنابي و پنج ماده مربوط به سبک دلبيستگي دو سو گرا می‌باشد. تحليل عامل پرسش نامه هاوزن و شیور (۱۹۸۷) توسط كوليزو و ريد (۱۹۹۰) به نقل از رحيميان بوگر (۱۳۸۳)، استخراج سه عامل عمده را در پي داشت که پژوهشگران آنها را به عنوان ظرفيت ايجاد روابط صميimi و نزديك معرفi نموده‌اند. هزن و شیور (۱۹۸۷) پايانی باز آزمایي کل اين پرسشنامه

را ۰/۸۱ و پایابی با آلفای کرونباخ را ۰/۷۸ گزارش نمودند. کولینز و رید^{۲۵} (۱۹۹۰) به نقل از رحیمیان بوگر (۱۳۸۳) پایابی آن را با آلفا کرونباخ ۰/۷۹ بدست آورند. در پژوهش رحیمیان بوگر (۱۳۸۳) ضریب آلفا کرونباخ ماده های هر یک از زیر مقیاس های این پرسشنامه برای کل آزمودنی ها ($n=40$) در خرد مقياس سبک اینمنی ۰/۷۷، در خرد مقياس سبک اجتنابی ۰/۸۱ در خرد مقياس سبک دوسوگرا ۰/۸۳ و برای کل مقياس ۰/۷۵ به دست آمد، اعتبار محتوایی و صوری این پرسشنامه با سنجش ضرایب همبستگی بین نمره های ۵ نفر از متخصصان روانشناسی مورد بررسی قرار گرفت و ضریب همبستگی از ۰/۷۵ درصد تا ۰/۸۳ درصد برای سبک دلبستگی ایمن، از ۰/۶۷ تا ۰/۸۰ برای سبک دلبستگی اجتنابی و از ۰/۶۹ تا ۰/۸۷ برای سبک دلبستگی دو سوگرا بدست آمد. در بررسی روایی همزمان این انبار با برنامه محاسبه دلبستگی بزرگسالان ضریب همبستگی برای سبک دلبستگی ایمن ۰/۷۹، برای سبک دلبستگی اجتنابی ۰/۸۴ درصد و برای سبک دلبستگی دو سوگرا ۰/۸۷ به دست آمد. روایی همزمان کل آزمون ۰/۸۰ به دست آمد. ضریب همبستگی پایابی بازآزمایی بین نمره های آزمون ها ($n=40$) بلا فاصله دو هفته برای کل آزمودنی ها ۰/۹۴ محاسبه شد.

۳- پرسشنامه سازگاری دانش آموزان (AISS^{۲۶}):

این پرسشنامه توسط سینها و سینگ^{۲۷} (۱۹۹۳) به نقل از کرمی (۱۳۷۷) تدوین شده است و توسط کرمی (۱۳۷۷) ترجمه و نگارش شده است. این پرسشنامه دارای ۶۰ سؤال می باشد و به صورت بله و خیر طراحی گردیده است و داشت آموزان با سازگاری خوب را از داشت آموزان ضعیف در سه حوزه ای سازگاری (اجتماعی، هیجانی و تحصیلی) جدا می کند. در این پرسشنامه برای پاسخ های نشانگر سازگاری در هر سه حوزه نمره صفر و در غیر این صورت نمره ۱ منظور می گردد. با افزایش نمرات، میزان سازگاری کمتر می شود. پایابی کل پرسشنامه ای سازگاری داشت آموزان دیبرستانی در سه روش دو نیمه کردن، آزمون- بازآزمون و کودر- ریچاردسون، به ترتیب ۰/۹۳، ۰/۹۵ و ۰/۹۶ به دست آمد است (سینها و سینگ، ۱۳۷۷).

در پژوهش نویدی (۱۳۸۷) نیز پرسشنامه ای یاد شده، بر روی ۱۶۴ نفر داشت آموز پسر دیبرستانی اجرا شد و ضرایب پایابی بر پایه ای آلفای کرونباخ به عنوان شاخص پایابی برای سازگاری کلی برابر ۰/۸۲ و برای سازگاری آموزشی، عاطفی و اجتماعی به ترتیب برابر ۰/۷۰، ۰/۶۸ و ۰/۶۵ به دست آمد.

پورشه ریار و همکاران (۱۳۸۷) نیز در پژوهش خود، ضریب روایی درونی (همگونی) سازگاری کل را برای هفتاد آزمودنی که به صورت تصادفی انتخاب شده بودند، ۰/۹۱ اعلام نمودند. روایی محتوایی و صوری این پرسشنامه، توسط سه نفر از استادی مشاوره، روانسنجی و آمار تأیید شده است. استادی فوق الذکر تأیید

نتایج جدول (۱) نشان می دهد که طبق آزمون ضریب همبستگی پیرسون انجام شده، بین طرحواره های فرزندپروری و سازگاری اجتماعی رابطه وجود دارد ($P < 0.05$). همچنین بر اساس نتایج بین سبک های دلبستگی و سازگاری اجتماعی رابطه وجود دارد ($P < 0.05$). این نتایج فرضیه اول و دوم تحقیق را تایید می کنند.

جدول ۲. ضرایب رگرسیون سازگاری اجتماعی بر اساس طرحواره های

فرزند پروری و سبک های دلبستگی

R ² adj	R ²	R	بررسی همخطی بودن		متغیرهای مدل			
			VIF	معناداری آماره تلورانس				
			-	-	۰/۸۰۹	۰/۲۴۲	-	مقدار ثابت
			۳/۹۰۳	۰/۲۵۶	۰/۰۰۳	۳/۰۲۴	۰/۲۸۴	محرومیت هیجانی
			۲/۶۶۷	۰/۳۷۵	۰/۲۰۹	-۱/۲۶۶	-۰/۰۹۸	وابستگی
			۲/۵۰۴	۰/۳۹۹	۰/۰۶۷	۱/۸۵۴	۰/۱۳۹	بازداری هیجانی
			۲/۲۲۳	۰/۴۵۰	۰/۰۲۷۱	۱/۱۰۷	۰/۰۷۸	منفی گرایی
۰/۷۷۶	۰/۷۹۹	۰/۸۹۴	۳/۱۸۲	۰/۳۱۴	۰/۰۱۵	۲/۴۶۹	۰/۲۰۹	کمال گرایی
			۲/۵۸۸	۰/۳۸۶	۰/۹۰۸	۰/۱۱۵	۰/۰۰۹	توجه
			۲/۰۹۴	۰/۴۷۸	۰/۰۰۹	۲/۶۵۶	۰/۱۸۳	تنبیه
			۱/۶۶۰	۰/۶۰۳	۰/۱۱۴	۱/۵۹۶	۰/۰۹۸	سبک اجتنابی
			۲/۱۷۳	۰/۴۶۰	۰/۰۱۱	-۲/۵۸۹	-۰/۱۸۱	سبک ایمن
			۱/۴۴۷	۰/۶۹۱	۰/۳۰۹	۱/۰۲۴	۰/۰۵۹	سبک دوسوگرا

بر اساس نتایج جدول (۲)، تقریباً ۸۰ درصد واریانس سازگاری اجتماعی بر اساس طرحواره های فرزند پروری و سبک های دلبستگی تبیین می شود. از بین متغیر های پیش بین طرحواره های محرومیت هیجانی، کمال گرایی، تنبیه دارای ضریب رگرسیون مثبت و معنادار می باشند. و سبک دلبستگی ایمن دارای ضریب رگرسیون منفی و معنادار با نمرات سازگاری اجتماعی می باشد. این نتیجه فرضیه سوم تحقیق را تایید می کند.

جدول ۳. ضرایب رگرسیون سازگاری اجتماعی بر اساس طرحواره‌های فرزند پروری

				بورسی همخطی				متغیرهای مدل	
R^2		R		بودن		معناداری			
adj	R^2	VIF	آماره تلواران	مقدار ثابت	t	Beta			
			س						
۷۴۸	۷۶۵	/۸۷۵	۲/۴۰	.۰/۰۰۲	-۳/۱۶۹			مقدار ثابت	
			۳/۵۰۴	.۰/۲۸۵	۴/۱۵۷	.۰/۳۹۳		محرومیت هیجانی	
			۲/۵۴۸	.۰/۳۹۲	-.۰/۴۱۴	-.۰/۸۲۰		وابستگی	
			۰/	.۰/۱۵۵	.۰/۰۷۳	۱/۸۱۷	.۰/۱۴۴	بازداری هیجانی	
				.۰/۴۰۷	.۰/۱۱۵	۱/۵۹۱	.۰/۱۱۸	منفی گرایی	
				۳/۰۱۹	.۰/۳۳۱	۲/۲۳۳	.۰/۱۹۶	کمال گرایی	
				۲/۵۰۳	.۰/۰۹۹	-.۰/۸۲۳	-.۰/۰۱۸	توجه	
				۱/۸۶۶	.۰/۰۵۳۶	۳/۵۴۷	.۰/۲۴۵	تنبیه	

بر اساس نتایج جدول (۳)، درصد واریانس سازگاری اجتماعی بر اساس طرحواره‌های فرزند پروری تبیین می‌شود. از بین متغیرهای پیش‌بینی طرحواره‌های محرومیت هیجانی، کمال گرایی و تنبیه دارای ضریب رگرسیون معنادار با سازگاری اجتماعی می‌باشد.

جدول ۴. ضرایب رگرسیون سازگاری اجتماعی بر اساس سبکهای دلبلستگی

				بورسی همخطی بودن				متغیرهای مدل	
R^2		R		معناداری آماره تلوارانس		t			
adj	R^2	VIF	آماره تلوارانس	مقدار ثابت	t	Beta			
			س						
			-	.۰/۰۰۱	۴/۸۷۵	-		مقدار ثابت	
			۱/۳۰۶	.۱/۷۶۶	.۰/۰۰۱	۴/۰۳۲	.۱/۳۰۸	سبک دلبلستگی اجتنابی	
			۱/۳۹۲	.۱/۷۱۸	.۰/۰۰۱	-.۶/۲۲۰	-.۱/۴۹۱	سبک دلبلستگی ایمن	
			۱/۳۳۰	.۱/۷۵۲	.۰/۱۰۴	۱/۶۴۳	.۱/۱۲۷	سبک دلبلستگی دوسوگرا	

بر اساس نتایج جدول (۴)، ۵۷ درصد واریانس سازگاری اجتماعی بر اساس سبکهای دلبستگی تبیین می‌شود. با توجه به نتایج سبک اجتنابی و ایمن دارای ضریب رابطه معنادار با سازگاری اجتماعی می‌باشد.

بحث و نتیجه گیری

نتایج پژوهش حاضر ضمن تایید فرضیه‌های تحقیق نشان داد که ۸۰ درصد واریانس سازگاری اجتماعی بر اساس طرحواره‌های فرزند پروری و سبک‌های دلبستگی تبیین می‌شود. بر اساس پرسشنامه یانگ (YPI) نمرات بالا در طرحواره‌های فرزندپروری نشان دهنده نگرش‌های تربیتی منفی والدین و نمرات پایین نشان دهنده نگرش‌های تربیتی مثبت می‌باشد. به گفته یانگ (۱۹۹۴) این باورهای منفی والدین باعث می‌شود که فرزندان در به کارگیری مهارت‌های اجتماعی ضعیف عمل کنند و از برقراری روابط نزدیک با دوستان و همسالان به خاطر ترس از مواجه شدن با نقص‌ها و کمودهای خود، اجتناب کنند و اغلب ترجیح می‌دهند که در کارها و بحث‌های گروهی شرکت نکنند از ترس این که مبادا در جمع مورد تمسخر سایرین قرار بگیرند. این رفتارهای اجتنابی در نهایت ممکن است به قرنطینه اجتماعی منجر شود (شیفیلد، ۲۰۰۶). در این پژوهش بین نمرات طرحواره‌های محرومیت هیجانی، کمال گرایی و تنبیه با نمرات سازگاری اجتماعی رابطه مثبت و معنادار بدست آمد و مشخص شد که ۷۶ درصد واریانس سازگاری اجتماعی بر اساس طرحواره‌های فرزند پروری تبیین می‌شود که نشان دهنده آن است که نمرات بالا در سبک‌های فرزندپروری کمال گرا و سبک فرزندپروری محرومیت هیجانی و تنبیه باعث سازگاری اجتماعی کمتر در نوجوانان می‌شود. (نمرات بالادر پرسشنامه سازگاری نشان دهنده سازگاری پایین است). عنوان مثال طرحواره کمال گرایی که در سبک تربیتی کمال گرا دیده می‌شود باعث افزایش انتظارات والدین از نوجوانان می‌شود که در اثر برآورده نشدن این انتظارات از یک طرف و سرزنش والدین از طرف دیگر، نوجوان بتدریج اعتمادبه نفس خود را از دست داده و در نتیجه تعاملات اجتماعی خود را کمتر می‌کند. نتایج تحقیقات ساربان و همکاران (۱۳۹۲) نشان داد که بین طرح واره‌های فرزندپروری و تعامل اجتماعی بچه‌ها، رابطه عکس وجود دارد به این معنا که هرچقدر طرحواره‌های منفی فرزندپروری بیشتر باشد میزان تعامل اجتماعی کمتر است که با نتایج پژوهش حاضر همسو می‌باشد.

تحقیقات والکر (۲۰۱۱)^{۲۸}، به نقل از ساربان و همکاران (۱۳۹۲) در زمینه‌ی تأثیر نگرش‌های تربیتی مثبت و منفی والدین بر ویژگی‌های روان شناختی نوجوانان نیز تأیید کننده‌ی یافته‌های پژوهش حاضر است. او نگرش‌های مثبت والدین را شامل: پذیرش والدینی، استقلال روانی- منطقی و دانش والدینی می‌پندشت. در مقابل نگرش‌های منفی را کنترل روانی- منطقی، نظم شدید و نظم ناهماهنگ بین والدین می‌دانست که در بروز رفتارهای انحرافی، پرخاشگری و افسردگی نقش مهمی دارند. هم چنین آنیتا و تاک (۲۰۰۸) با انجام تحقیقی در رابطه با سبک‌های تربیتی و پیامد‌های آن در زندگی نوجوانان نشان داد

که سبک فرزندپروری تأثیر اساسی و مهم و در عین حال پنهان با ابعاد سلامت نوجوان از جمله عزت نفس، خوشبختی فردی، سلامتی و رفتارهای نامطلوب اجتماعی و مشکل ساز دارد.

همچنین نتیجه دیگر این پژوهش نشان داد که ۵۷ درصد واریانس سازگاری اجتماعی بر اساس سبکهای دلبستگی تبیین می‌شود و رابطه معنادار بین سبک دلبستگی ایمن و اجتنابی با سازگاری اجتماعی نوجوانان وجوددارد. رابطه سبک دلبستگی اجتنابی با نمرات سازگاری اجتماعی رابطه معنی دار و مثبت و رابطه سبک دلبستگی ایمن با نمرات سازگاری اجتماعی معنی دار و منفی می‌باشد. بدین معنی که سبک دلبستگی ایمن می‌تواند پیش‌بینی کننده سازگاری اجتماعی خوب در نوجوانان باشدو از طرف دیگر سبک های دلبستگی نایمین می‌تواند باعث سازگاری اجتماعی پایین وضعیف گردد. (نمرات پایین در پرسشنامه سازگاری، نشان دهنده سازگاری خوب می‌باشد).

طبق نظریه بالبی (۱۹۷۳)، کودکانی که پیوسته مراقبت کنندگان خود را پاسخ ده و قابل دسترس می‌یابند (دلبستگی ایمن)، خودشان را برای انجام کنش بر روی محیط موفق دانسته و برای ارتباط با همسالان پیشقدم می‌شوند.

نتایج تحقیق، یوسفی (۱۳۸۶) در زمینه‌ی بررسی رابطه‌ی سبک‌های تربیتی والدین با جنبه‌های مختلف خودپنداره نشان داد که ادراک از خانواده به عنوان صمیمی و حمایت کننده، پیش‌بینی کننده‌ی تمامی جنبه‌های خودپنداره‌ی دانش آموزان از جمله اطمینان کلی و برداشت مثبت از خود، هدف مدار مثبت در مدرسه و سازگاری مثبت با مدرسه است

نتایج تحقیقات برونشتین و همکاران (۱۹۹۳)، هولین (۱۹۹۶)، هوفمن و همکاران (۱۹۹۶) با یافته‌های این تحقیق همسو بوده و نشان می‌دهد که چنان‌چه کودک در منزل از نظر عاطفی تأمین نگردد و با والدین ارتباط مثبت عاطفی نداشته باشد، احتمال بروز نابهنجاری و ناسازگاری‌های شخصی و اجتماعی در دوره‌ی نوجوانی و جوانی در او افزایش خواهد یافت. پژوهشگرانی هم چون، بروین و اندروز (۲۰۰۱)، آنیتا و تاک (۲۰۰۸)، دانلوب و همکاران (۲۰۰۰)، دومن (۲۰۱۲)، براون و وایت ساید (۲۰۰۹) و هامون (۲۰۱۲) همگی بر نقش والدین و کیفیت ارتباط و تعامل والدین با نوجوانان در شکل‌گیری خودپنداره‌ی مثبت و افزایش خودکارآمدی و عزت نفس در نوجوانان تاکید می‌کنند. ونیز ارجیز و همکاران (۲۰۰۶) انگریست و همکاران (۱۹۹۶) بیان نمودند که سبک‌های فرزندپروری در کاهش رفتارهای پرخطر نوجوانان موثر است و نتایج تحقیقات ویلدر و والت (۲۰۰۲)، ئاسمال و لاستر (۱۹۹۴)، بیانگر این است که والدینی که وقت بیشتری را صرف سرپرستی فرزندانشان می‌کنند، دارای فرزندانی هستند که کمتر به سمت رفتارهای پرخطر و نامناسب متمایل می‌شوند.

براساس نتایج پژوهش حاضر می‌توان این نتیجه را گرفت که والدینی که در سبک تربیتی خود از طرحواره‌های محرومیت هیجانی، کمال گرایی و تنبیه بیشتر استفاده کرده بودند فرزندانی با سازگاری

اجتماعی پایین وضعیف داشتند و در مقابل، والدینی که نمرات طرحواره های فرزندپروری آنها از طریق پرسشنامه یانگ، پایین گزارش شد دارای نگرش تربیتی مثبت تری در مقایسه با گروه قبلی داشته و فرزندانی با سازگاری اجتماعی خوب داشتند که امکان تعاملات سازنده با اجتماع و همسالان را فراهم می کند.

براساس یافته دیگر پژوهش می توان نتیجه گیری کرد که سبک دلستگی افراد می تواند در بزرگسالی بر خلق و خوی آنها تاثیر بسزایی داشته باشد همچنین می توان گفت دلستگی با یک فرد خاص، لازم تحول سالم در فرد است و تجربه دلستگی ایمن در کودکی لازمه سلامت روانی در بزرگسالی است. از سوی دیگر، رابطه دلستگی نا ایمن، در نهایت ویژگی شخصیتی بی اعتمادی، گوشه گیری، مشکلات در زمینه برقراری اعتماد و همدلی و همدردی و تعامل با دیگران را در پی دارد. تجربه های مربوط به پیوند عاطفی کودک – مادر در مراحل مختلف زندگی نسبتاً پایدار می ماند و می تواند در صورت وجود پایگاه ایمن، احساس آرامش به وجود آورد و در صورت پایگاه نا ایمن دلستگی، سلامت روانی را به خطر اندازد.

محدودیت های پژوهش

۱. عدم امکان کنترل متغیر های مداخله کننده از قبیل شرایط محیطی، وضعیت عاطفی و مسائل خاص شخصی آزمودنی ها
۲. محدودیت در تعمیم پذیری نتایج حاصل به جوامع مختلف

پیشنهاد های پژوهش

۱. در پژوهش های بعدی متغیرهایی که در پژوهش حاضر کنترل نشده است، کنترل شود.
۲. انجام این پژوهش در جوامع دیگر نظیر استان های مختلف.

پیشنهاد های کاربردی

نتایج این پژوهش کمک می کنندتا با شناخت عوامل موثر بر ناسازگاری نوجوانان به ویژه در محیط خانواده و اجتماع، از به خطر افتادن بهداشت روان نوجوانان و هدر رفتن انرژی این قشر پر نشاط و آینده ساز جلوگیری شود. همچنین می توان با به کار بست یافته های چین پژوهشی در برنامه ریزی برنامه های آموزشی برای زوج های جوان به منظور آشنا کردن آنها با انواع شیوه های فرزندپروری و اهمیت شکل گیری دلستگی والد - فرزند بهره جست.

Referens

- Angrist, J. D., Imbens, G. W. and Rubin, D.B. (1996). Identification of causal effects usin instrumental variables. **Jurnal of the Amrican statistical Association.** 91, 444-555.
- Anita, K. W. & Tak, Chan. (2008). **Parenting and Youth outcomes in the UK.** University of Oxford.
- Argys, L. M. and Ress, D. I. (2006). **Birth order and Risky adolescent behavior.**
- Bowlby, J. (1969) **Attachment and loss:** Vol. I. Attachment. New York: Basic Books.
- Bowlby, J. (1973). **Attachment and loss: separation.** New York: Basic Books.
- Bowlby, J. (1980) **Attachment and loss: sadness and depression.** New York: Basic Books.
- Brewin, C. R & Andrews, B. (1996). Intergenerational links and positive self-cognitions: Parental correlates of optimism, learned resourcefulness and self-evaluation. **Cognitive Therapy and Research,** 20(3), 247-263.
- Bronstein, P., Fitzgerald, M., Briones, M., & Pieniadz, J.(1993). Family Emotional Expressiveness as a predictor of early adolescent social and Psychological adjustment. **Journal of Early Adolescence,** 13(4), 448-471
- Brown, A. M. & Whiteside, S. P. (2008). Relations among perceived parental rearing behavior ,attachment style ,and worry in anxious children. **Journal of Anxiety Disorders,** 22(2), 263-272.
- Doman, A. F. (2000). Predictors of adolescent runaway behavior, **social behavior and Personality,** 28(3), 261-268.
- Dunlop, R., Burns, A. & Bermingam, S. (2001). **Parents-child relations and adolescent self Economic Inquiry.** 44, 215-233.
- Hamon, J. D. & Schrodt, P. (2012). Do Parenting Styles Moderate the Association Between Family Conformity Orientation and Young

Adults' Mental Well-Being? **Journal of Family Communication**, 12(2), 151-166.

Hazan, C., & Shaver, P. R. (1987) Romantic love conceptualized as an attachment process. **Journal of Personality and Social Psychology**, 52, 511-524.

Hofman, M.A., Levey-Shiff, R., & Malinski, D.(1996). Stress and adjustment in the transition to adolescence. **Journal of Youth and Adolescence**, 25(2), 160-169.

Hollin, C.R.(1996). **Handbook of Social Skills Training**. UK: University of Leicester.

Iwata.J.N.: Noboru, K., Higuchi, M., & Hiana, R.J. (2000). response of Japanese and American students to the Anxiety and social skills question air. **Journal of Personality Assessment**, 74(1), 48-62.

Mousavi-Lotfi, M, Akbari, V & Savafi, M. (2009). **Why Emotional Intelligence?** Qum. Qum university of Medical Sciences Press.

Navidi, Ahad. (2005). Evaluation of the implementation of a pilot project for the establishment of educational complexes in the country (research project). Tehran: **Research Institute of Education**. (In Persian).

Parsamehr, Mehraban& Haddat, Elaheh. (1395). The Relationship between Emotional Intelligence and Social Adjustment of Students, **Journal of Social Development**, 11 (2), 94-65. (In Persian)

Purshahehriari, Hossein, Rasoulzadeh Tabatabaei, Kazem, Khodaparnahi, Mohammad Karim, Kazemnejad, Anooshiravan & Khafari, Soraya. (2008). The Relationship Between Adjustment Levels and Personality Traits in Adolescents. **Journal of Behavioral Sciences**, 2 (3), 106-97.(In Persian)

Rahimian Booger, Ishaq. (2005). Adult Attachment Styles with Satisfaction and Job Stress in Nurses. **Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology**, 13 (2), 157-148. (In Persian)

Rezai, Moosa. (1387). New family and attitudes towards the education of children (from primary to university). Tehran: *Daneshpour Publishing*. (In Persian)

Safavi, Mahbubeh, Mousavi Lotfi, Seyedeh Maryam & Lotfi, Reza. (2009). Correlation between Emotional Intelligence and Emotional and Social Adaptation in Students of Pre-Elementary School Girl in Tehran during the academic year of 2007-2008. *Pazhuhandeh Magazine*, 14 (5), 261-255. (In Persian)

Sarban, Hamideh, Isa Morad, Abolqasem & Tabibi, Zahra. (1392). Relationship between parents 'educational attitudes and the psychosocial health dimensions of girls' teens, *Journal of Psychology*, 2 (3), 124-97. (In Persian)

Sharifi Daramadi, Parviz. (1392). Comparison of juvenile aggression based on parenting styles and parent-child attachment styles. *Scientific Journal of the Medical Council of the Islamic Republic of Iran*, 31 (4), 306-298. (In Persian)

Sheffield, A., Waller, G., Emanuelli, F., Murray, J. & Caroline, M. (2006). Links Between Parenting and Core Beliefs: Preliminary Psychometric Validation of the Young Parenting Inventory. *Cognitive Therapy and Research*, 29(6), 787-802.

Sinha, E, K, B & Singh, R, B. (1993). A Guide to Adaptation Questionnaire for High School Students. Translation by Abolfazl Karami (1998). Tehran: *Sinai Ravan Tajhiz Institute*. (In Persian).

Sajjadi, Mozghan, Sarabiyan, Saeed & Small, S. A., & Luster, T. (1994). Social information processing factors in reactive and proactive Aggression in chlidren,s peer gurops. *Journal of personality and Social Psychology*. 82, 835–848.

Tuzandejani, Hassan, Tavakkoli Zadeh, Jahanshir& Valeghzian, Zahra. (2011). The Effectiveness of Parenting Parenting Practices and Mental Health of the Humanities Students of Payame Noor and Azad University of Neyshabour. *Journal of Gonabad University of Medical Sciences and Health Services*, 17 (2), 64-56. (In Persian)

Vafaiyan, M. (1385). *The Relationship between Attachment Style and Social Skills of Pre-university Students in Yazd*. Thesis Master of Psychology, University of Isfahan. (In Persian)

Valizadeh, Shirin. (1390). Parenting styles and academic achievement: the role of self-mediating self-esteem or self-respect? *Journal of Developmental Psychology, Iranian Psychologists*, 8 (30), 155-143. (In Persian)

Wilder, EI. & Watt, TT. (2002). Risky parental behavior and adolescent sexual. Activity at first coitus. *Milbank Quarterly*. 80, 481-524.

Young, J.E. (1994). *Young Parenting Inventory*. New York: Cognitive Therapy Center of New York

Young, J.E. Klosko, J.S. & Weisgaar, M. (2007). *Applied Therapy Scheme for Clinical Specialists*, Hasan Hamidpour and Zahra Andouz, Tehran, Arjmand Publication. (In Persian)

Yousefi, Farideh. (1386). Relationship between parental parenting style and social skills and aspects of self-concept of high school students. *Daneshvar magazine (special articles of psychology)*, 14 (22), 37-46. (In Persian)